

101 éve, 1906. áprilisában született Kozák István tanár úr, zselér-családban. Földrajz-történelem szakos tanárként és a zenekultúra mestereként működött 1934 és 1952 között a Corvin Mátyás Gimnáziumban. Legendává lett és példává a 10 gyermeket felnevelő családapa. Emlékét az iskola könyvtártermében művészi portré őrzi.

A mátyásföldi Corvin Mátyás Gimnázium öregdiákjai nevében szeretnék szólni Hozzád, kedves Tanár Úr! Szeretném megérinteni kezemmel szellemujjaidat, még egyszer felidézni jelenléted varázsát, azokat a boldog-szomorú éveket, amelyek Neked a férfikor delét, nekünk az ifjúságot jelentették. Azokat az éveket, amelyek – jó lenne hinni és így tudni ebben az ünnepi órában – szövetségesekké tettek bennünket...

A Vox Humana és a Historia Magna fájdalmas-gyönyörű labirintusában együtt csavarogtuk be az emberi kultúra hegyeit és völgyeit, mélységeit és magasságait; és bizony gyakran csak vergődve juthattunk napvilágra utazásunk végén. E szellemi bolyongások idején hol atyának, hol kinzónak mutatkoztál, és sokszor nem értettünk Téged.

Azóta már tudjuk: zeneművészet és történelemtudomány, vagyis az élet szépsége és igazsága, a Harmónia és a Disszonancia – melyek hű ebként kísérték végig életutadat! – gyakran kínálják gondolkodó-érző ember számára a kételyt, a talányt, az értetlenséget, még a fájdalmat, céltalanságot is. A magunk megélt gyötrelmei már segítik bennünk akkori rezignált bölcsesség megértését...

Ma már bizonyosak vagyunk afelől is, hogy egykori közös igazságkeresésünk és szépségteremtésünk ideje nem hideg, fölényes magabiztos és könnyed játék volt számodra, hanem a szenvedés magadpróbája, nem tanítás csupán, hanem önmesztő pusztulás. Mint minden igaz nevelőé...

Ezért homályosult el bennünk az évek múlásával tanári mivoltod portréja, és közben mind élesebben rajzolódna ki helyébe az ember lelki-szellemi arcvonásai. Lényeddel tápláltad a mi világunkat, búvós egyéniséggel, amely nemcsak alakított bennünket, de gyógyított, vigasztalt és gyakran kárpótolta is. Azt találtuk fel Benned, ami belőlünk és a körülöttünk levő világból annyira hiányzott: a jószágra hivatottak méltóságát, az életbölcsek kiegyenlítő-melegítő humorát, az adakozók férfias lemondását, a gondolkodó ember makacs hitét, a mindvégig állhatatosak bizó derűjét... Mindvégig megmaradt bennünk nemes szenvedélyed, igazság előtti hódolatod, kockáztató létszereteted, megbocsátó mosolyod egy-egy villanása, megismételhetetlensége. Az emberi szépség és az emberi igazság szivárványszínei...

Palestrina és Lassus, Händel és Schubert dallamvilágának harmóniája nem tudta feledtetni veled az elbocsátó hazai szegénységnek, a föld népének magaddal hozott igazát. A nemzet sorsának akarása és vallomások szolgálata volt ez az örökség. Mindvégig magadénak, sajátodnak tudtad. Zrínyi, Széchenyi és Veres Péter voltak ennek az örökségnek szellemi szószólói; az Áfium, a Hittel és a Mit ér az ember, ha magyar? – voltak népi-nemzeti világképednek a világító tornyai. Őket is tanítottad, nem annyira szavaiddal, mint inkább életed példájával. Magyarul élni: gondolkodni és cselekedni – ez volt élethivatásod. Az Áfium küzdő békesség-vágya, nemzetfélése, a Hittel történelmi igazattevése, a XX. századi népevezér mélyről fakadó elhivatottsága élt a Te hétköznapjaid mélyén is...

Mit örizzük meg belőlük mi, örökösök? – kérdezzük most és itt vizsgáló tekinteted előtt, megszegyenülten...

Am tudtad azt is, hogy embervoltunk két hazát kapott otthonául. Hogy csak embernek maradni – kevés életfeladatnak. Az ember vakon botorkál, a világ csalja, megtéveszti. Végesből végtelen nem lehet soha. – Mágikus hatásod ebből a felismerésből táplálkozott... Ha rá gondolkodok, hányan, de hányan idéztek, hivatkoztak Rád, hányan tartanak az emberség mértékének volt diákjaid, tanítványaid közül – még sokan olyanok is, akik ma még nem, de talán holnap sem méltóak arra, hogy saruszijadat megoldozzák...

Valóban: példává magasodtál, éltető eszmévé nemesedtél, mert két világban találtál otthonra, hazára, szövetségesekre. Tele van a kamrád olyan kincsekkel, amelyeket a rozsda nem emész meg, mert örökkévalók!

Emlékszel még? Ötvenegy éve már, hogy a halált hozó virágzó történelmi napok árnyékában találkoztunk egy őszi napon, az utcán. Hátizsák volt a válladon, beszerzőúton jártál. „Hiába, a család...” mosolyogtál. Keserű gúny, méla fájdalom, megvetés bujkált ajkaid fölött.

Ez volt a Te történelmi ítéleted a korról, melynek gondatlan gazdáit lettünk. Az élet, az Ember tiltakozott fáradt tekintetében...

Nekem így maradtál meg hitelesen, mélyen bevésve emlékezetembe. A század fölé magasodtán, melyet egyik kortársad találóan nevezett „csodálatosan alacsonynak és szellemtelennek”. Már útközben kijutottál a történelemből, az ősi homo christianus inkarnációjaként.

Azóta, most is, ha nagyon látni akarlak, ha nagyon a közeledbe kíváncsi vagyok, a költő szavaival fogalmazlak újjá:

„Szemközt a pusztulással egy ember lépked hangtalan.

Nincs semmije, árnyéka van. Meg botja van. Meg rabruhája van...”

Immár kozmikus távolból látunk idefényleni és világítani. A léten túli létben menetelsz, történelmi léptekkel, ki földi nép üzenetével ajkaid között. Hátadon az emberhez egyedül méltó Gond, a hétköznapi szolgáló Hósiesség fénylő batyuit cipeled.

Úgy hiszem, ebben az ünnepélyes percben, a csend végtelenségében megfejtettük egyszeri létednek titkát. Köszönjük a találkozást...

Egy öregdiák

75 éves a Corvin Gimnázium

1957. március 15-én a karhatalmisták öt mátyásföldi diákot, Szersény Gyulát (későbbi színészt), Tímár Istvánt (későbbi kajak Európa- és világbajnokot, majd fővárosi tűzoltó-parancsnokot), Gróf Lajost (majdani újságíró), dr. Altorjai Károlyt (jelenlegi gyömrői háziorvost) és Szabó Istvánt (radiológust) letartóztatta a rendőrség. A vád a fiúk ellen az egyetemisták számára ellenforradalmi tüntetés szervezése volt. Az öt corvinos diák, hisz abban az időben csak egyetlen középiskola, a Corvin Mátyás Gimnázium működött Mátyásföldön, már korábban felhívta magára a figyelmet. 1957. január 21-én ugyanis ők ötven egyperces néma vigyázást szerveztek az 1956-os forradalomban és szabadságharcban elhunyt diáktársaik emlékére. Ezzel pedig abban a feszült politikai helyzetben rendkívül nagy bátorságról tettek tanúbizonyságot. Az öt fiúról már januárban dönteni kívánt a fegyelmi bizottság. Ez utóbbinak olyan hírhedt személy is a tagja volt, mint Majdán Pál, az ismert karhatalmista. Mellette az igazgatónőn keresztül az iskola, és az oktatási bizottság elnökén keresztül a helyi tanács is képviseltette magát a bizottságban. Majdán ragaszkodott az öt renitens diák kicsapartatásához, sőt az ország valamennyi középiskolájának a kapuját is be akarta csukadni előttük, ám a fiatal, csinos igazgatónőnek, Rock Edénének sikerült meglágyítania a karhatalmista szívét, így az öt srác megúszta az enyhe büntetésnek számító 2-es magatartással. A március 15-i letartóztatásuk is ennek a hőstettségnek a következménye volt, a fiúkat csak meg akarták félemlíteni (ami bizony sikerült is), ám másnap reggel mindnyájukat elengedték. A srácok egy év múlva leérettségiztek, majd mindnyájan szép karriert futottak be. Az 1958-ban érettségizett osztály jövőre fog

jubilálni. Tímár István már biztos, hogy nem lesz ott az eseményen, hiszen ő már eltávozott az élők közül, ám a többiek valószínűleg szívesen emlékeznek majd vissza az akkori eseményekre.

S, hogy miért ezzel az intermezzóval kezdtük a 75 éves Corvin Mátyás Gimnázium és Műszaki Szakközépiskola jubileumi gálájáról szóló tudósításunkat? Egyrészt, mert ez az évfolyam az, mely az elmúlt évtizedben szinte minden évben találkozott, s amely ezeken az öregdiák találkozásokon leginkább ápolni tudta a corvinos hagyományokat. Másrészt, mert a 75 éves jubileumi év egyik szervezője az öt fiú egyike, Szabó István volt, harmadrészt pedig a november 23-án a szépen felújított Erzsébetligeti Színházban megrendezett gálaműsorban Szersény Gyula színművész is fellépett.

A Corvin egyébként ebben a naptári évben, ám nem ebben a tanévben ünnepelte 75. évfordulóját. Ennek megfelelően az ünnepségsorozat már júniusban megkezdődött, amikor az iskola jelenlegi és volt pedagógusai és diákjai egy emléktáblát avattak a jubileum tiszteletére, majd az iskola udvarán egy színvonalas reneszánsz műsorral emlékeztek az intézmény alapítóira. Az eredeti tervek szerint a gálaműsorra is előbb került volna sor, ám közbeszólt a színház felújítása (más nagy befogadóképességű terem pedig nem található a XVI. kerületben), így az iskola kénytelen volt a gálaműsort, illetve az azt követő öregdiák találkozót november 23-24-re halasztani. A műsorban ünnepi beszédet mondott dr. Sándor László, jelenlegi iskolaigazgató, dr. Germáné dr. Vastag Györgyi, a Fővárosi Közgazdasági Oktatási és Ifjúságpolitikai Bizottságának elnöke, Varga Lászlóné, az iskola korábbi népszerű igazgató-helyettese és a ludwigsburgi testvériskola veze-

tője. A tanítványokat a beszédek sorában dr. Szabó Márta, az ELTE jelenlegi tanszékvezető tanára képviselte. Az ünnepi műsorban a már említett Szersény Gyulán kívül fellépett többek között Dénes Balázs nagybőgő művész is, illetve az iskola jelenlegi tanulóit több ismert musicalből is látványos részleteket adtak elő. A műsor végén az iskola igazgatója 21 volt corvinos tanárnak és diáknak emléklapokat adományozott, köztük volt Rozsinszky Géza, a 90 év felett járó testnevelő tanár (ő a corvinos tanárok doyenje), a valószínűleg ma élő legidősebb diák, Szentannay Győző, aki 1940-ben érettségizett, Csermely László, a XVI. kerület díszpolgára, vagy szintén a tanárok közül egy pedagógus házaspár, Keszthelyi Rudolf és felesége, Blanka néni, akik éppen az idén ünneplik 50. házassági évfordulójukat. A november 23-24-i két eseménnyel (24-én az iskolában az Öregdiák találkozóra került sor) a jubileum lezárult, ám az ünneplés valószínűleg 2008-ban is folytatódni fog. A Kulturális és Oktatási Minisztérium ugyanis 2008-at Corvin Mátyás évének nyilvánította, amely eseményről a legnagyobb magyar király nevével viselő patinás középiskolának illik majd méltóképpen megemlékeznie. (F)

Mihály és Fia kárpitos mesterek
KÁRPITOS BÚTORKÉSZÍTŐ és Lakberendező Bt.
 • Stíl- és modern bútorok egyedi tervezése, felújítása
 • Antik és bőr bútorok restaurálása asztalos munkával, bútorszövettel
 • Ajtó- és falikárpit készítése
Díszítő függönyök, védőhuzatok készítése
 1165 Bp. Zsélyi Aladár u. 6.
 Tel/Fax: 321-0383
 Mobil: 06-30-954-1727

5. év
- 50% kedvezmény
 Szemünk előtt az Ön szeme!
Megfizethető minőség!
Szentmihályi OPTIKA
 XVI. Csömöri u. 182. / György u. sarok/
 Tel.: 405-4551 info@szenstmihalyoptika.hu
 www.szenstmihalyoptika.hu

A FORMULAR TOP Kft.
 NYOMTATVÁNY-,
 ÍRÓ-ÍRODASZER
 Szaküzletének
 ÚJ CÍME: 1162 Bp., JÁNOS U. 101.
 A 144-es busz
 Szentkorona utcai megállójánál
 Tel./Fax: 405-7470
 Nyomtatópatronok, laser kazetták
 (tonerek töltését is vállaljuk),
 fénymásolás,
 bélyegző- és névjegykészítés

Férfiaknak akik elegánsak akarnak lenni
ELFOGADHATÓ ÁRON!
Szentmihályi
ÖLTÖNYHÁZ
 Bp. XVI. Rákosi út 194. • 405-3921
 Nyitva: hétfőtől - péntekig: 10-18-ig, szombaton: 9-13-ig.
Öltönyök, szmokingok, zakók, pantallók
 ingek, nyakkendők, övek, zoknik, és más kiegészítők
Első osztályú ingek akcióban: 990 Ft – a készlet erejéig!
 (Szakszerű méretre igazítást vállalunk!)
És ebben nincs semmi trükk!